

REDACTIA
Deak Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL
Austro-Ungaria:
an 20 cor pe 1/2
pe 1/4 de an
pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an
4 coroane. —
pentru România și
calitate pe an:
40 franci.
scripse nu se napotază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
inainte în Arad.

Scrieri nefranțate nu se
primesc.

Crucea în Ungaria.

Ungaria ar fi să fie o țeară
din vechime chiar, Ungurii
ales patronă a statului ungar
Sfânta Marie. Chiar la 1848-49,
cele mai multe dintre steagurile
mentelor lui Kossuth era chipul
sfinței Fecioare. Și d'atunci încoace,
bine de curând, crucea era res-
tată și insultarea ei aducea pe-

De când asupra opiniei publice
este tot: asupra Ungurilor s'au
spănit însă Ovreii, crucea și-a per-
in Ungaria sfințenia. Ne aducem
aminte că într'un orașel din
de Nord ale Ungariei un con-
comunal Ovreiu a insultat cru-
și a aruncat-o afară din sala con-
ului. Nu de mult un rabin din
dea a refuzat apoi să-și descopere
ul în pretoriul judecătoriei unde
crucea și de curând crucea a fost
stată chiar în palatul cel nou al
versității din Budapesta.

Nimeni, dintre cei cari au comis
legial, n'a fost însă pedepsit. Ba
ele pretinse ungurești se indignau
ce atâta vuiet pentru ruperea unor
ci!

De ce? Pentru-că pretutindenți
oror crimei au fost — Ovrei, ear în
ra patronată de Preacurata Fe-
ră, unui ovreiu nu-i permis să-
că-i netrebnic nici dacă l prinzi
mâna în buzunar.

Acțiunea a produs însă reacțiune.
insulte ovreiești creștinii din Bu-
pesta trebuiau să răspundă. Așa s'a
emplat apoi ca la alegerile de pre-
dent al tinerimei universitare au
vins creștinii, ear Ovrei, întovărășiți
„democrații” lui Kossuth și cu re-
mașii lui Bánffy au suferit o înfrân-
ere asupra căreia unii eroi ai „libe-
lismului” au avut ocazie să medi-
e chiar în spital.

Tot sub influența acestui curent,
profesorii facultății de drept din Bu-
pesta hotărâseră a cere ministrului
ordone ca în toate sălile unde se
trece câte o festivitate oficială,
se pună semnul crucii.

Organele puse în serviciul Ovreilor
au revoltat atunci de par'că s'ar fi
otărât statariul împotriva Ovreilor.
de-a rândul au dus o campanie
violentă în contra profesorilor „reac-
ționari”.

Campania a și avut, se vede, efec-
al dorit. Pentru-că în ședința dela 8.
profesorii dela facultatea filosofică
discutând și ei, în consiliu, afacerea
crucei, propunerea de a se interveni
e lângă ministru intru a pune cru-
cea ca insignă în sălile de festivități

ale Universității, dintre 25 profesori
nu s'au mai găsit de cât 8 cari să
ceară respectarea crucii, 17 au zis
că nu e nici o nevoie ca la univer-
sitate să se vadă vre-un semn că
suntem într'o țeară creștină.

Mai rămâne acum să se vadă ce
vor hotări facultățile de teologie și
de medicină, ca apoi să-și dea votul
senatul universitar, ceea-ce se va in-
tâmpla încă nainte de sărbătorile Cră-
ciunului.

Eată efectul încusurii Ungurilor
cu Ovrei. La 1848-49, când Ovrei
nu erau încă recipiați, catolicii și cal-
vini, luptau chiar ca soldați ai lui
Kossuth, sub drapel pe care era cruce
și chipul sfinței Fecioare Maria. Acum,
de când s'au dat în brațele Ovreilor,
fac legi în cari se decretează necon-
fesionalitatea, se propagă deei ateis-
mul, și în cele din urmă nu mai su-
fer semnele creștinismului nici în
școală.

Eată unde i-a dus democratismul
ovreiesc și liberalismul calvinesc.

Românii bucovineni și noi.
*Losinca partidelor germane din Austria,
în lupta electorală este: limbă de stat
germană! Clericalii de asemenea cer ca
limba germană să fie limbă oficială în
comunicarea dintre diferitele naționalități.
Slavii, și în special Cehii combat cu
multă furie pe germani, și pe cei ce
merg cu ei în această privință, între
cari sunt și Românii bucovineni.*

*Din această împregiurare unele niare
maghiare se silesc să ne dea un fel de
exemplu, ce ar fi să imitam, adică: să
ne dăm în brațele maghiarismului.*

*Contra cui? Și la ce bun?...
Nu se potrivește combinația con-
fracțiilor șoviniste; căci pentru noi șovi-
niștii sunt ceace pentru Bucovina sunt
Rutenii!*

*Românii din Bucovina luptă cu
totul pe alte baze. În germanism ei
caută un scut contra rutenisărei; pe
când noi luptăm pentru respectarea și
aplicarea legilor țării prin cari se ga-
rantează caracterul etnic al țării contra
silniciei maghiarizărei.*

*Și contrar spuselor șoviniste, se
întâlnesc în totdeauna Români din Bu-
covina cu noi, pe terenul luptei pentru
integritatea nealterată a Monarhiei.*

Pentru ocrotirea moralității

(b.) Fără moral nu poate nici să se
formeze, nici să se închiege și nu
poate mai ales să existe nici un fel
de societate omenească.

Moralul ideal, care-și are temelia
în cele trei mari principii ale învăță-
turii creștine, este nu numai partea
întregitoare, ci chiar partea principală

în iviliștiunea omenimii. Dorul și
doșta, îndeosebi menirea și datoria
fierei societății omenesti cu rivă
peru viitor este, să prosper-ze în
bină se avente zilnic cu cel puțin un
pas înainte în mersul său spre dese-
virșe și în rind să stea cu popoa-
relpornite deja spre adevărata ci-
viliziție și cultură. Este însă foarte
mai lucru în lume civilizația acea-
sta căci ea numai atunci poate să
foreze partea preponderantă în cul-
tura adevărată, dacă mâna în mână
mere totdeauna și în toate căile sale
cu rrala creștinismului.

Toomai azi însă, par'că societatea
omească nu se prezintă astfel, nici
cea retinsă civilisată, nici cea cu
prețniț de-a figura ca adevărat cultă.
O sunem în general aceasta; în
amănunte nu intrăm.

Pretutindenți în statele civilizate
ale globului terestru, omenimea s'a în-
griji de institute de cultură, de adă-
post și ocrotire pentru membrii săi
invalidi și neputincioși, pentru cei lip-
siți de avere și de sănătatea trupea-
scă și sufletească. Aproape pretutin-
denți în lume s'au ridicat și înzestrat
cu cele necesare instituțiilor, de ca-
ritate și de binefaceri, așezăminte pen-
tru orfanii și bolnavii etc., căror viața
tuirea acestora.

De-un lucru capital însă, așa se
vede, moderna societate omenească
și-a cam uitat în preocupățiunile sale
multiple: de îngrijirea și adăpostirea
mai corăspunzătoare a moralului pu-
blic, stălpul și razimul cel mai puter-
nic al trăinicieii neamului omenească. Pe
zi ce a trecut, el a început să decadă
mereu, să devină cenușoștea societă-
ții, în care numai el poate să men-
țină neprihanit sufletul și puterea cu-
rată în ființa omenească.

Sute și miț de pilde viț servesc
ca cele mai grăitoare mărturii despre
aceasta.

Adevărat, că în bunătatea inimii
lor, în credința lor tare și neclintită,
în puritatea caracterului lor moral,—
protopărinții și străbunii actualei lumi
creștine s'au îngrijit și de urmași și
de sanctuarul de adăpostire a mora-
lului. Au lăsat pilde de fapte mari și
virtuoase, ni-au lăsat, mai presus de
toate: biserica lui Christos cu precep-
tele și cu așezămintele ei sublime și
de vecinică țarie. — Omul din zilele
noastre însă, biruit de pasiuni și de
presiunea curentelor rele, a început
mult să se instrăineze de calea vir-
tuții, de sanctuarele moralului.

Un cas de veto în privința acea-
sta găsim totuși în sinul societății,
chiar acum, în zilele noastre. „Aikot-
mány” în numărul de Duminică pu-
blică anume, — la loc de altfel foarte
ascuns — următorul comunicat de
deosebită importanță, mai ales pentru
societatea maghiară:

Secretarul societății din Londra, „Na-
tional Vigilance Association”, W. Alex. Coote
— zice „Aikotmány” — din însărcinarea
acelei societăți obosește în constituirea de
comitete regnicolare în toată Europa. Sco-
pul acestora este înfrângerea negustoriei cu
sclavii albi, a așa numitului negoț cu fete
Sore acest scop, englezul Coote a sosit și la
Budapesta, unde Sâmbătă (8 Dec.) o so-

cietate din cele mai fruntașe familii maghiare,
dam și domni, s'a intrat în sala de con-
ferințe a hotelului „Hungaria” pentru sprin-
girea acestui scop nobil și filantropic.
Invăștul Vambéry a prezentat societății în
limba engl. pe englezul Coote, făcând
cunoscut scopul venirii lui între Unguri.
După asta Vambéry a vorbit despre im-
portanța chestiei pentru Ungaria, accen-
tuând în același timp, că uneltirile negus-
toriei cu fete — cele mai multe victimele
adună în Ungaria, mai multe decât ori-unde
în lume. În America sudică — a sis confe-
rențiarul — asemenea fete perdue se
cheamă hungara; ear' în calea ce el a făcut
spre răsărit, a auzit pomenindu-le sub nu-
mirea madgaoli.

După Vambéry a vorbit apoi engle-
zul W. Alex. Coote, care a accentuat, că
„National Vigilance Association” luptă în
contra păcatului și a imoralității, și înde-
osebi se ocupă cu ocrotirea femeilor tinere, pe
cari samsari internaționali, sub pretext că
le așază în locuri bune, — le amăgesc în
străinătate. Asupra acestui mare rău — zice
Englezul — poate să ajute numai o legisla-
tură și organizare comună internațională. —
În urma acestui îndemn s'a constituit apoi
și un comitet maghiar, al cărui president a
fost ales cu aclamație contele Apponyi Albert.

Acesta e cazul. Fără îndoială de
o imensă însămnătate îndeosebi pen-
tru Maghiari.

Va să zică, exportul sufletelor de
fete maghiare prihanite, este cel mai
mare între toate țările continentului,
cât fel, că până în părțile cele mai
departate ale răsăritului și până chiar
în America — ele sunt cunoscute sub
numele lor genuin: *Maghiare*.

Lucrul e grozav și cât se poate
de ciudat: A trebuit să vină un om
străin, dintr'o lume depărtată, ca să
le spună Maghiarilor acest crud și
sdrobitor adevăr! Un savant din altă
parte a lumii a trebuit să facă dru-
mul până în capitala Ungariei, pentru-
ca să deștepte pe Maghiari și să-
i conjure a-și salva cinstea și viitorul
neamului!

Privit de aproape, întreg elementul
maghiar — ce este el în raport cu
poporațiunea globului pământesc? Un
strop de apă în Oceanul-pacific!

Și cu toate astea, toomai el să
devină azi „cel mai celebru” pe toată
întinderea acestui glob! Și cum? —
Ca dând lumii cel mai mare contingent
de fete depravate!

Eată dar' un vast teren de muncă
și de activitate salutară specifică pen-
tru marea societate maghiară. La ce
atâta tîmbălau cu maghiarisarea? La
ce „nemzeti szövevény”-uri și alte a-
tatea societății de desnaționalizare și
de învrăjpire între elementele patriei,
— când tu nu ești în stare să fi stă-
pân pe avutul tău propriu?

Maghiarii să se închine Engle-
zului Coote și monument să-și ridice,
atât în capitala ungară, cât și în să-
cuime. Sfatul lui să-și urmeze, dacă
vor, ca elementul maghiar să nu caute
odată „Sabini”, pentru a-și reinvia
vița neamului.

Isprăvuri mețianiste în Ardeal.

II.

Pe când în afară reprezintă în acest
chip și atât de slab apără biserica și inte-
resele ei, în afacerile interne încă s'a do-

vedit e f linsit de simțol de respect față de legile bisericești și creștinești. In condurerea afacerilor interne părintele Mețianu își lăchipește, că este protopopol Mețianu de odinioară, ea are de-a face numai cu preoți și cu dascăli de bucoavne dela sate, cu țerani proști, cărora le poate impune ori și când poruncile sale, fără-ca ei să aibă dreptul de a reflecta o singură iotă.

In deșteptăciunea sa naturală, care ni-menea nu i-o dispută, se crele atotștiu- tor și atotputernic și că poate face ori și când din voința sa lege. E deștept părin- tele Metropolit și astăzi, dar deșteptăciunea aceasta îi lipsește sucul cel bogat și eleganța formei, care după-cum știm, se procură numai printr'o întinsă cultură științifică. Această cultură de ar avé-o părintele Me- țianu, ar avé și idei mari și avântate și n'ar aluneca așa de ușor pe cărări, cari nu duc la măntuirea sufletului și pe cari vâ- zându-l că umbli, nu-l mai putem avé în aureola ce ar trebui să înconjoare pe un prelat.

Dacă de pildă am examina cuvântul de deschidere ce l'a roșit la ultimul con- gres, apoi nu vom găsi într'iazul nici o idee nouă și mișcătoare, ci tot aceleași fraze sunătoare și apeluri la dragoste și înțele- gere frățescă, cari tocmai fiind că sunt prea des pe buzele omului, nu mai produc efec- tul dorit. Un corp matur și atât de distins în cultură, ca și congresul național-biseri- cesc, se poate cu tot dreptul absolve de pre- diel moralizătoare și se aștepta la o vorbire program bogată din partea capului suprem al bisericei.

I. P. S. Sa știe din doască în doască sfiatele scripturi și rugăciuni, dar nouă ne face impresia, că evlavie și cucernicia sa nu este părăsă de lumina înțelepciunii creștinești, întocmai cum cel mai mulți oa- meni nu caută să-și dea samă de înțelesul cuvintelor de aur ale rugăciunii. Tatăl nos- tru" de toți bine știute. Nu e destul, ca servitorii lui Dumnezeu să zică în toată ziua „Doamne, Doamne" și să păzească re- gulat calea bisericești, ci ei au să se și lu- mineze de poruncile lui Dumnezeu, și nu- mai când pe acestea le păzește, au răspă- tate mare. Și mai departe astăzi lumea caută să facă nu numai ce zice, ci și ce face popa.

Prin urmare numai acela e îndreptă- țit a predica cuvântul lui Christos, care e nevinovat cu mâinile și curat la inimă, ca- re nu și-a luat în deșert sufletul său, și nu s'a jurat întru vicleșug vecinului său. Pă- rintele archimandrit Puscariu ar puté să spună lucruri interesante pe această temă.

Dar ce folos este pentru noi a lu- ne toate acestea? cine are să ia cutul la timpul și la locul său întru apărâre- get? Căci domnia lui Mețianu este ro- stică și consistorul din Sibiu este pasă în mâinile sale. Constituția bisericești înă în statutul organic, care trebuie să fiege pentru tot Românul ortodox, dela viciă până la opincă, este de multe-ori călă. S'a întemplat, ca cea ce ani a făcaba- sistorul, mâne să desfacă arhiepiscopul, cum după cum se știe, este cazul cus- pendarea lui Traian Mețianu. Hotărâde- ale sinoadelor parohiale, alegeri de toți ori învățători etc., sunt nimicite, pen- că așa vrea arhiepiscopul, așa cer înterele „neamurilor".

In chipul acesta se produce în por- zizanie, amărăciune și am auzit dela pă- bați de frunte părerea, că între asti de împregiurări, sub asfel de regim biserice- ușor se va produce o mișcare pentru're- cere la altă confesie, ori chiar descoide- rarea ori-cărei confesional.

Un fapt într'adevăr ne mai poenit ni se comunică din Sibiu, că in cauna Poiana Mărului de lângă Făgăraș patru uau și același post de învățător s'ar de- numit în aceeași zi doi candidați, unul din partea Consistorului, altul din prtea Arhiepiscopului. Dar pe baza cărui para- graf din lege are un episcop drept de a numi învățători?

Natural, că toate încercările de ciul acestora le face arhierul cu scop nito- mai ideal!

Cât despre ilustrarea talentului său financiar, vom aminti faptul destul de cu- noscut al „singhelilor". Când cu proa- rarea astelor trebuincioase flecărul preot pentru dotăciunea dela stat, s'a întemplat, că mai toți preoții din archidieceză n'au avut dela răposatul Miron atestate, că sunt sfintit de ai ei tot plătează în mod equi- cios taxele ce se cer la sfintire. Acum vice Mețianu și i provoacă pe toți preoții prin- tr'un ordin iscălit de un scriitor din can- celaria consistoriului, ca să-i trimită iute și de grabă taxele de câte 35 fl. Presupunând că sunt în Ardeal 800 de preoți de felul acesta, părintele Mețianu ar fi avut cu ocazia aceasta un venit lateral de vre o 28,000 fl. v. a. Oamenii stăpâniți de lăco- mie și ia- itii de argint nu pot fi plăcuți nici lui D-zeu, nici oamenilor, căci ei iubesc adunarea celor ce vicleneș, și bucuros sed împreună cu cei necredincioși, ei ușor își dau întâlnire cu cei păcătoși și cu cei ce lucrează strîmbătate împreună se pierd.

Astfel, pentru cele 5000 și biruit de cuvî- tele celor fără de lege, Metropolitul a sa- crificat pe directorul liceului din Brașov, dar și-a sacrificat și o bună parte din stima și iubirea credincioșilor săi.

Doi ani a fost destul ca și archidie- cesanul să facă cunoștința sistemului me- țianist. Urmările acestui sistem vor fi, că vor răsări păcătoși ca iarba, ear cel drepti vor raga pe Dumnezeu să scape cu mâna sa poporul de oamenii lumii, cari din vis- teria lui și au umplut pântecule lor, încât fiil lor să se sature și să lase răsășiță prun- cilor lor.

Cunoscând sistemul, care in persoana actualului Metropolit și-a găsit cel mai străgic propovăduitor și care pornind din biserica, amenință să ne cotropească pe toate căile și prin toate mijloacele, toți cel independenți la judecată, curași și drepti la inimă să căutăm a-i pune stavilă de cu bunăvreme. In biserica să facem ca dra- gostea evanghelică nefalsificată și dreptatea să se întoacă la judecată.

Un archidiecezan.

Declarațiune.

Onorată Redacțiune!

Un prieten al meu numai astăzi m'a făcut atent, că in n-rul 217 al prețurii d-voastre fol, sub titlul „Școală nefastă" a apărut un articol, in care sunt atacat într'un mod cămăstor.

Scriitorul ascuns sub anonimul „" nu spune apriat, că oare ce-mi sunt păcatele mele așa de mari, in ochii d-sale? Numai a deduce pot, când imi aruncă in ochi, că:

- 1) Am pășit in serviciul statului, adică „am desertat la străini".
- 2) Că înainte publicității tractez re- lele și vicilele poporului nostru.
- 3) Că disertațiunile mele le public in „fiu ei ungurești".

Nu voiesc a face erorile acelea, in cari a căzut articulantul cu cap cu nicioare. Nu'l urmăresc in personalități și vâlmășii gro- solane, nedemne de oameni culti. Răspund la acuse franc și cu cea mai mare obiecti- vitate.

Poate, că sunt preocupat, față de car- riera ce mi-am ales-o, dar eu cariera pro- fesorală, creșterea tinerimii fără deschilinire de religione și naționalitate in spirit moral și cu frica lui D-zeu, o țin de cea mai no- bilă, de cea mai frumoasă chemare. Cătră cariera aceasta am simțit in mine iubire și atragare. Această chemare mă nisuiesc o împun omenește, și cu cel mai mare zel și conștientitate in astfel de mod, că popo- relul român, din care m'am născut, nu'l voiu aduce pe cap rusine nici când.

Că am primit post de profesor la stat, și că aceasta ar fi păcat, aceea numai un

om într'un grad infinit preocupat o- afirmă. Căci de ar fi păcat a servi la păcătoși „nevrednici, neputincioși" ar fi acel bărbat român, cari au avut, au și avé post pe cariera justiției sau in ramură a administrației statului. Cu un mai păcătoși sunt acel ultraiși între cari ține și articulantul „", cari in ochii rimit noastre timbrează statul și pădă in care trăim de străini, și numește de vrednic pe acel român, cari își împun datorințele de cetățean in serviciul statului.

Al doilea păcat imi este, că din relele și vicilele poporului nostru românesc O Doamne Sfinte! Despre care po- să scriu? Doar nu pot scrie despre viața poporului scoțian sau spaniol? Despre țile poporului românesc am scris căci acela l cunosc. Poporul românesc în- nose din vicleșă, din propria mi espere.

Oare despre ce-am scris? Am scris despre concubințele și jitorile într'un grad așa de mare deval- lu noi in Bănat!

Am scris despre aceste, cu acel ca ca acel cari țin puterea statului in m- stora, am scris ca să aduc la reșea acel oameni, cari sunt in fruntea ad- strațiunei — să se îngrijască de buna rea populației locuitoare in Bănat — n'am scris cu acel scop, ca să defor- poporul român, sau să-l arde public maghiar in vre-un mod nedemn.

Altecum nu știu nici un caz, ca pe scriitor francez sau german oare căl- lar fi atacat neamul său, pentru că a tractat, cu scop de sanare, vicilele popo- francez sau german.

Se vedem păcatul al treilea! Articol amintite le-am publicat la Budapești (Anul 1899 nrul 100 și 112 — anul 279). Că Budapești Hirlap ar fi o „ — cum o numește „ — aceea cred, și o crede nici D Sa.

Altecum nu aceea e buba. Baba am scris despre vicilele noastre ungurești. Mă rog de ertare! Nu am ști- unu român e păcat a scrie ungurește in Ungaria.

A scrie franțuzește sau nemă- permis! A scrie ungurește e îndată ep- lent cu păcat și renețiam.

Din filosofia articulantului eu nu vâș nimic! Mă bucur că cunosc mai a limbi nu numai in vorbire — dar in scriere. Mă bucur că articolul mei scri- cea mai mare iubire de dreptate și au primit loc in coloanele unei astfel de cum e Budapești Hirlap, recunoscă una dintre cele mai bine redactate in lume, și recunoscă ca una dintre cele răspândite dintre toate foile patriei in științifice voiu scrie și in viitoriu la maghiară — și de e lipă și in alte in- încă una!

In totdeauna am fost român bun. când nu mi-am denegat neamul, limba legea. Acela care ar cuteza a afirma in mine contrariul e un defaimător impera- blăstămat și fără de cinste și omenie.

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

„Fără de voie mă dădui la o parte dela fereastră. Era toamnă. Noaptea era in- stelată, dar întunecoasă; cred că nici odată n'am să uit noaptea aceea. Rulul gălgăia, pădurea vijăta, — eu insum eram ca ameițit. Mă azeșai pe mal in iarbă și tremuram din tot trupul... Doamne, Dumnezeule!...

„De-oiu fi șezut acolo mult, nu știu. Deodată auzi și cineva trecând pe lângă mine; era un bărbat, cu haină albă, cu șapcă albă și cu bățul in mână. Era nota- rul, care locuia cam la vre-o patru verste depărtare. El trecu podul și intră in casă. Fără de voie mă luai după dînsul și mă apropiat de fereastră.

„Notarul intră, își luă șapca din cap și se uită împrejur; singur nu știa pentru ce fusese chemat. Pe urmă se apropiă de masa ciungului și-l salută: „Bună seara, Ivan Alexeievici!" Ochii bătrânului scâpă- rară, hangiu trase pe scriitor de mână și-i șopti ceva. Notarul par'că se minună. El se apropiă de judecător, care era deja cam ameițit și se uita la el cu ochii turburi. Se salutără.

— „Cunoști pe omul acesta?" întrebă judecătorul arătând pe ciung.

Notarul schimbă o privire cu hangiu. — „Nu".

— „Ce o fi însemnând asta? — gân- diam eu. Dar și judecătorul îl cunoaște! Pe urmă judecătorul întrebă ear:

— „Acesta este un Ivan Alexeievici, locuitor de aici, zis și Ciungu?"

— „Nu, — răspuse scriitorul, — nu e el".

Atunci judecătorul luă un condei și scrisese ceva, pe care-l ceti pe urmă.

Auziam și mă cruciam.

In ceea-ce scrisese se zicea, că ace- lași bătrân, Ivan Alexeievici, nu e Ivan Alexeievici, — că vecinii săi și tot așa no- tarul nu l-au recunoscut ca atare și că lui îi zice Ivan Ivanovic, pe care nume are și pașaport.

Mi se păru ciudat lucru! Atâția oameni jurau că nu-l cunosc. Negreșit, toți oamenii știa atirneau de Ivan Zacharow, toți îi erau datori. Cercetarea se încheiă și se dudă drumul martorilor. Ciungului îi deslegase judecătorul încă de mai nainte mâinile Ivan Zacharow scoase parole, pe care le dădu judecătorului. Acesta le numără și le băgă in buzunar.

— Acuma, bătrânule, trebuie să nu te mai arăți prin locurile astea cel puțin trei luni; dacă n'o faci, apoi s'a ți minte — eu mă spăl pe mâni!... Spuneți să tragă la scară!

Și eu mă depărtai de fereastră, mă dusei in sură și credeam că îndată va veni cine-va să scoată caii pentru judecător. Nu voiam să flu văzut la fereastră. — Șezul așa acolo fără să pot dormi; tot ce se petre- cuse mi-se părea un vis, nu-mi puteam a- duna gândurile. Auzi numai cum petreceau pe judecător. Zurgălii sunară și pe urmă amuțiră; — plecase.

In curând adormi și toți in casă, lumi- nările se stinseră, și eu începu a dormi in cele din urmă. De odată auzi sunete de clopoțel: clopoțelii unei troice sunau din ce in ce mai aproape in tăcerea nopții reci de toamnă. Și cel din casă auziseră sun- tul și aprinseră lumină. Căii traseră in curte. Un birjar cunoscut ne aducea mo- safiri — negreșit din prietenie, pentru-că și noi îi dădeam lui mușterii și el nouș.

„Ei, — gândiam eu, — știa vor înopța aici. De altfel, cum ți-am mai spus, pe mine mă trimeteau rar noaptea cu călători la drum, de obicei se ducea stăpânul sin- gur sau feciorul său cu argatul. Adormi- ear, când mă deșteptai deodată auzind glasul ciungului și al stăpânului.

— Ei, ce ne facem acuma? — întrebă bătrânul. — Unde e Kuzma?

— Tocmai aici e hacul, — răspuse Zacharow, — Ivan s'a dus cu judecătorul și Kuzma a șters-o îndată ce a văzut atâta lume. E un dobitoac, un timpit!

— Ei, dar Feodor? — întrebă bă- de mine.

— Acesta s'a întors seara dela a vrut să intre in casă, dar eu nu lăsat.

— Bine. Atunci doarme, se Oare n'o fi văzut nimic?

— Nu cred. S'a dus îndată in

— Bine. Să-l trimțtem a in- treabă!

— Oare ar fi bine? — întrebă charow.

— Da, da. Acela-i un prost, o putere de uriaș; pe mine m'ască- asta-i lucrul de căpetenie; pot să colăcească după deget. Și pe urmă, eu să plec de aici pentru o jumătate de de aceea trebuie învățat omul ac- meșteșugul.

— Ori-cum, eu îi cam bănu- răspuse Zacharow. — El nu-mi pare prost, cum se arată.

După: Vladimir Koro

(Va urma).

Român bun voesc a rămâne și de
înainte ca și până acum — dar tot-
dorece a fi, prin munca și nu vorbe
și membri folozitor al patriei.
două direcțiuni nici când nu vor fi
și contrazicătoare.
Budapesta, în 9 Noemvre 1900.

Dr. Iosif Siegescu,
profesor gimnasial.

ȘOAPTE

Pe Murș...

Murșul își îndreaptă aprle spre peire,
unde crește se scurg valuri după valuri,
murate de — gândul că până și numele ce
câmpurile Ardealului au cultivat, vs dis
înghișit de ape străine...

Mai stă puțin, șoptește malul curbat
înăguitoare, dornic de a-și vedea meru
în oglinda înșită a unei stări pe
unei odihne

Sub chipirile august lor ei ochi să-mi
ale sufletului sbucium, dorului odihnă
hărădesc, cât aș dori, — cât de mult o

Mai stă puțin gânduri, reoqlindîți-mi
ei svetlă, oprîți-vă din mersul spre dru-
desmădejdet...

Turnuri înalte sunt în prazjmă-mi, ale
line șoapte în cântă gîngășia ei, și
înaltă, mai mândră, mai sublină apare
închipsur-mi, dulce ca o feerie...

Dar vii, apele curg — și gându mi...
mi stă pe loc: la ei...

S. Lipovanu.

Noutăți

Arad, 11 Decemvrio n. 1900.

Curtea la Budapesta. Sa telegrafiază
Viena, că Majestatea Sa Monarcul îm-
pană cu mai mulți archiduci și archiduceșe
veni cu începutul lui Februarie la Bu-
pesta, unde va sta mai mult timp și unde
aceșai lucră se va da și un mare bal
de curte.

Cadoul împăratului Wilhelm pentru
arhiepiscopul din Viena se telegrafiază, că
arhiepiscopul prusian Hülsem Haesler sosește azi,
11 c. n. la Viena, pentru a preda Ma-
jestatei Sale Monarcului nostru, în numele îm-
păratului Wilhelm, — bastonul de mareșal
german.

Nou consilier de Curte. Cu ocaziunea
anului de 50 de ani de existență a Ca-
merelor industriale și comerciale din Buda-
pesta, Majestatea Sa a dăruit presidentului
arhiepiscopului, Lancy Leo dignitatea de consilier
curții regale.

Din archid. Blajului „Unirea” scrie: Ris-
piscopul canonic Dr. Vasile Hoșu, a fost numit
arhiepiscop al bisericii catedrale din Blaj.

Sedința publică a societății „Andrei
Mureșanu”. Societatea de lectură „Andrei Mu-
reșanu” din Sibiu invită la sedința publică,
care se va ține Miercuri, în 29 Noemvrie st.
în memoria Marelui Arhiepiscop Andreiu,
sala cea mare a edificiului nou semina-
ral, cu următorul program: 1. „Serenadă”,
de R. Volkmann, esec. de orchestra socie-
tății; 2. „Cuvânt ocașional”, roștit de Va-
le Runcan, cleric în cursul al III-lea;
3. „Cherovic”, aranjat de T. P. po-
povici, executat de corul societății; 4. „Scri-
erarea III”, de M. Eminescu, declamată de
Gonia, cleric în cursul al III-lea;
5. Al III-lea potpouriu românesc”, de I.
Mureșanu, orchestrat de Oct. Simion, ese-
cutat de orchestra societății; 6. „Influența
asupra omului”, disertațiune de vice-
președ. Sebastian Stanca, cleric în cursul
al III-lea; 7. „Jidanul în rai”, anecdotă
de Th. Speranța, declamată de Ioan Sporea,
pedagog în cursul al III-lea; 8. „Hăț-gana”,
de T. Popovici, executată de corul societății.
Începutul la 7 ore seara. Ofertele bene-
voale în favorul societății se vor cuita cu
mulțămită pe cale publică.

Serată literară. Duminecă s'au inu-
curat seratele literare ale casinei române din
Blaj. Dr. Augustin Bunea a vorbit despre
un steag românesc de 144 ani

Explosiune de petrol și 4 morți fierice amănunțit istoria indienilor. Zitelasa
Chișineu. Foile locale li se acunță o mare Red Brd, e o fată de sânge indian,
nenorocire întâmplată alaltă-eri în Chișineu poate fi socotită între cele mai cu te
(comitatul Aradului). Un frantaș român deemel. Prima instrucție a primit-o în Pen-
acolo, *Simion Braja Cociuba*, care multălvania. Nu numai în literatură e umblată,
vreme a fost și jude comunal, zilele trecute în toate ramurile științei. Cântă admirabil
și cumpărase din Arad o cantitate mai în vioră, e membră a societății de cul-
mare de petrol, ca să aibă peste iarnăură din Boston, cu toate acestea l să își
Alaltă-eri dimineața, când fetița lui Brajaubește fierbinte neamul său propriu. De
anume *Florița* (în vârstă de 16 ani) avu șanș de a se adună date pentru scrierea sa
umplă o lampă dintr'o cană mai mare de cărel apariție este așteptată cu multa
petrol, — din nebagare de seamă a aruncaturiositate de cercurile literare din Ame-
chibritul aprins în cana deschisă. Petrolică.
s'a aprins imediat și explodând cu o de-
nătură teribilă, a umplut toată odaia de lavă
cu flacări, care mai lătau a aprins hainele
fetei, apoi ale mamei și ale altor doi copii.
mai mici, cari săriseză din pat cuprinși de
spaimă. Vaiețe și țipete umplură casa, ear-
mobilele dintr'nsa toate deveniră o flacără
Grăbind și vecinii în ajutor, după multa
oboseală au stins focul, dar' cei din odaie
erau arși aproape de tot. În scurtă vreme
patru inși: mama și copiii au murit în mij-
locul celor mai cumplite dureri, ear *Florița*
se luptă cu moartea și sigur că până acum
și ea și a dat sufletul.

Bietul Braja e nescăjit peste măsură,
că e aproape să și peară mintea, vâzându
ast fel stăpînă întreaga familie.

Alegeri întregitoare la Bucovina. Vi-
nera trecută s'au întregit în Pătrăuș pe
Suceavă alegerile a doi electori pentru cu-
ria a patra. Iubind a fi aleși cu majori-
tate covârșitoare de voturi doi membri de-
ai partidului popular național. Astfel par-
dul popular național a reușit la comuna a-
ceasta cu toți electorii săi atât în curia a
cincia, cât și în a patra.

Comersul „Junimele” din Cernăuți
Societatea academică „Junimea”, care întru-
nește în sinul său peste 60 de studenți uni-
versitari români, a dat în 6 Decemvrie un
comers festiv în sala filarmonică din Cer-
năuți. Comersul a reușit în mod strălucit
Tineretul universitar român — zice „Dre-
teptarea” — a dovedit și de astă-dată că merge
înainte pe calea cea mai bună Ținuta deamă
și bărbătească a studenților români, energ a
și vigoarea de care au fost atârșite toate
cuvânturile tinerilor oratori ai Junimeii, au
produs o însuflețire generală în publicul
present. Fie-care dintre participanți s'a ales
în fine cu cea mai bună impresie și cu cele
mai frumoase speranțe în viitorul Junimeii
și al poporului român bucovinean.

Nenorocire pe calea ferată Din Ma-
drid se vesteșe, că pe linia Cordova-Belmer
s'au ciocnit două trenuri. După datele de
până acum victimele ciocnirii sunt 7 morți
și 16 răniți; e de crezut că sub ruine vor
fi încă mulți morți și răniți, căci linia era
în reparațiune, și la o mulțime de lucrători
nu li s'a dat de urmă.

Cel mai mare clopot din Bucovina
Vechea mitropolie din Suceava (Bucovina),
unde odihnesc moaștele sfântului
martir Ioan-cel-nou a fost zilele trecute îm-
begățită cu un nou odor măreț, adevăc cu
un clopot mare, care cântărește peste 2200
chilogramme. Acest clopot mare este vârsat la
Moseva și a fost dăruit numitei mănăstiri
la stăruința zelosului ieromonah Pancratie
Sidorovici de către evlavioasa doamnă Olga
Alexivna Orsiannicoff din Moseva. Acest
clopot — i se scrie Desțepțării — este fără
îndoială cel mai mare din toată Bucovina;
el este foarte frumos lucrat, are sunet lim-
pede și puternic, ce se aude zeci de chilo-
metri în împrejurime. — Deocamdată s'a așe-
zător provisor în ograda mănăstirii de-
dreapta intrării pe 4 stăpi puternice de lemn
pe cheituaia cuviosului ieromonah Sidorovici.
Lumea curioasă grăbește la auzul su-
netului puternic mic cu mare spre sf. locas,
ca să vadă cu ochii proprii acest frumos și
prețios odor.

Albumul „Vulturului”. Foșia
„Vulturul” din Oradea-Mare scoate
la anul nou un Album foarte intere-
sant și voluminos, care se va împărți
gratuit tuturor abonenților „Vulturu-
lui”, cari vor să administreze prețul
abonamentului la această foie cel puțin
pe un sfert de an (3 corane) înainte.
— Prețul Albumului de altfel va fi
4 coroane.

O scriitoare de mare valoare. Zitelasa,
așa se numește o fecioară indiană de
neamul Ogallassilor, care și-a propus să

Sinucigașă. Mare senzație a produs
în Cluj sinuciderea unei doamne bine cuno-
scute, soța dr.ului Paul Pălcovici. D-na
Pălcovici nu mai era tânără, și ca văduvă
a bună stare s'a căsătorit cu un tânăr
medic, bărbatul său. Traiul în căsnicie nu
era tocmai fericit, ci mereu erau în certe
neînțelegeri. La urmă soția convîngă-
se că bărbatul nu o mai iubește, s'a
trăvîit. Pe când i s'a luat seama, ea a și
murit.

Mulțămită publică. Mult Onoratul Co-
mitet al Comunității de avere a fostului
regiment Confînari româno banatic nr. 13
din Caransebeș, în vedința sa ținută la 81
Octomvrie 1900 mi-a oferit un ajutor de 100
coroane, care sumă deja am și primit o.

M-se impune o datorință a aduce
mulțămită publică Mult Onoratului Comitet
pentru marinosul ajutor, asigurându-l că eu
purtarea mea morală, și cu diligența mea
din trecut și în viitor spre fala, în prima
linie a ta'alui meu carele dintr'un salar
micuț ne susține pe două surori, în a li-
linie spre fala Onoratului Comitet care nu
se va fi înșelat cu ajutorul mie oferit, și
în sfârșit întru fala neamului român.

Szabadska în 8 Decemvrie 1900.
Ecatarina Cârpan,
pedagogă de stat de cursul prim.

Felurimi.
Serisoarea lui Christos către regele
Armeniei Abgar. Printre archeologii creș-
tini a produs mare surprindere știrea, că
în Efes s'a aflat un manuscris vechiu, adre-
sat de Regele Armeniei Abgar către Chris-
tos. Acest manuscris este un document auto-
enticății acestui rescript și a răspunsului, ce
l-a dat Christos amintitului rege. Istorie
grafti armenii, mai ales Moise din Chorenea
spun, că Christos a aflat mulți aderenți și
în Armenia, și că regele de atunci Abgar
a trimis o deputațiune în Ierusalim la Chris-
tos cu un rescript, în care zice:

„Am auzit despre tine și despre vin-
decările ce le faci fără doștori. Se zice, că
orbilor le dai vedere, schiopilor umblarea
și alungi spiritele necurate. Vindecă pe aceia,
cari s'au chinuit în boale lungi, ba înviez
chiar și morți. Toate acestea le-am auzit
despre tine și mi-am zis: sau că ești Dum-
nereu, și scoborindu te din ceriu faci aceș-
tea, sau ești fiul lui Dumnezeu, care faci
aceștea. Ți-am scris dar și te rog, să ostenetă
a veni la mine și a mă vindeca din boala
în care sufer. Am mai auzit, că Jidovii mur-
mură contra ta și vor să te chinuească.
Eu însă am un mic oraș, care va fi de ajuns
pentru noi doi.”

La acestea Isus Christos să fi răspuns
următoarele prin apostolul Toma.

Fericit acela, care crede în mine fără
a mă vedea, fiind-că despre mine este scris
că: „Cei-ce mă vor vedea pe mine, nu vor
crede în mine, car cei ce nu mă ved, vor
crede”. Cu privire la ceea ce mi ai scris
ți răspund: Trebuie să implinească aici totul
pentru ce am fost trimis. Când voi implini
toate, voi merge la acea, care m'a trimis.
Și dacă mă voi fi dus dintr'invățăceii mei
voi trimite unul, care să-ți vindece dure-
rile și să dea viață și ei acolora, cari sunt
cu tine.”

BIBLIOGRAFIE

Bațiu (Ioan): Viața și operele lui An-
drei Mureșanu, studiu istoric-literar. Blaj
1900, p. 182

Indemn pentru a întreprinde această
lucrare, după cum însuși au'oral o spune
i a fost împrejurarea, că în general despre
Mureșanu s'a scris foarte puțin, și cei cari
au scris despre el, unii au fost superficiali,
ori unilaterali, alții au fost severi, și eară
alții nedrepti.”

Pe de altă parte zelul tiner și-a pro-
pus să facă „o privire scurtă peste produc-

tele cele mai alese din literatura formată
în jurul poetului.”

D-a propu al autorului ni-s'a părut
cum hazardat, și ni-a lipit interesul de a
citi cartă înțelegă.

Am și găsi în carte amănunte în parte
necunoscute, asupra vieții lui Andreiu Mu-
reșanu și a familiei sale; așa că putem să
laudăm pe autor pentru osteneala ce și-a
dat, călegându-l. Nu putem însă neobservat
nici faptul, că și-a dat toată silința de a ne
înșășa tabloul vremii în care s'a dezvoltat
și a trăit Mureșanu, deșteptându-ne venera-
țiunea pentru Blajul din trecut, pe de-o
parte, — și jale pentru soarta bardului na-
țiunii române.

Dar întru cât privește reabilitarea poe-
tului, ca să zicem așa, a poetului ca poet,
lucrarea nu se găsește la înălțime.

Combate pe d-l Măiorescu, apoi pe d-l
Boșdan Duce și în parte pe d-l dr. Braniște,
prin Aron Densușianu (pe care îl parafra-
sează) și prin articole ocașionale de ale d-lui
Iosif Vulcan.

Creдем că această înșirare de nume
este suficientă, — mai adăugând că absolut
nimec propriu, original, autorul nu dă,
pentru a se marca competența și priceperea
literară a părților aduse față în față.

Din exceptele ce reproduce autorul în
studiu său din poeziile lui Mureșanu, nici
un om cu o cultură oare-care estetică-lite-
rară nu poate vedea sublimitatea ideilor și
curățenia unei limbi curgătoare, ce se atri-
buiesc autorului „Răsunețului”. Nu va înceta
înșă, pentru această, nici gloria „Răsune-
țului”, fericită inspirație a lui Andreiu Mu-
reșanu, până va mai bate o inimă româ-
nească.

Cu combaterea celor „severi”... auto-
rul n'a reușit. Dar de „literatura formată
în jurul autorului?”... este evident că în
carte nu se vorbește, de oare-ce — ea nu
există! Așa că ne vine a crede, că frasa
respectivă din prefață o putem număra între
așa zisele lapsus calami, trecută neobservată
prin corectură.

În privința limbii în care e scrisă car-
tea nu avem tocmai să ne plângem; ar fi
fără de dorit, ca autorul să se dezbateră de
unele expresiuni latinizate și unele traduceri
din limbi străine.

Posta Redacției.
I. Gr. în Galsă. În numărul viitor duplu.

Ultime știri.

Fetersburg, 10 Decemvrie. Presa
rusească se miră și desaproabă faptul că
împăratul Germaniei nu a primit pe
Krüger. Chiar presa oficioasă scrie ast-
fel.

„Novoie Wremia” zice, că purce-
derea împăratului Wilhelm este cu atât
mai de neînțeles, cu cât în primul rând
Germania trebuia să intervină în favo-
rul Burilor, fiind aceștia de rasă ger-
mandă. Ori împăratul Germaniei uită ce
telegramă rășboinică a trimis lui Krü-
ger cu prilegiul navalității în Transvaal
a lui Jameson?

„Dacă împăratul este ocupat cu „ci-
vilizarea” Chinei — scrie „P. Viede-
mosti” — să nu uite totuși, că în ca-
sul present e vorba de un bătrân stimat
și iubit în toată lumea, pe care, deși l'au
învinș, dar nu l'au înăgunchiat. Krü-
ger n'a meritat o asemenea ofensă.

„P. Listok” scrie, că dacă Ger-
mania a făcut Engletteri acest serviciu
pentru-ca Englezii la rândul lor să le
lase Germanilor în China mână liberă,
apoi curând Rusia, Franța și Spania
vor fi pline de d-monstrări antigermane.

Londra, 10 Decemvrie. În Kveihuseng
au fost executați 12 europeni, între cari
lieutenantul Iones Watts, ear ce'alaltă mi-
sioneri suedezi și norvegieni. D'asemeni
au fost omorîți sute de Chinezii creștini,
trecându-l prin torture groaznice.

Durban, 10 Decemvrie. Burii
au reușit, ca în apropiere de Stan-
derton să oprească un tren, care
ducea cai pentru armata engleză.
Ei au luat 130 cai, după-cum au
luat și vre-o 20.000 oi și boi, cari
d'asemeni erau destinați armatei
engleze

Berlin, 10 Decemvrie. Partea exterioră
a portului T. ku a înghețat. Peste 50 vapoa-
sunt prinse de ghiță

Editor. Aurel Popovici Barcanu.
Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

Ioan Maniutiu

pălărier

in Arad strada Deak-Ferencz nr. 39
* in casele lui Iorgovici *

Are onoare a aduce la cunoștința P. T. public, că s'a stabilit in Arad, unde și-a deschis atelierul seu de

confecțiune a tot felul de pălării.

După cunoștințele câștigate in Budapesta confecționez pălării de tot felul după cele mai noue mode.

Primesc tot felul de pălării pentru domni, dame și copii pentru a le repara, văpsi, sau transforma după cele mai moderne forme, de-asemeni primesc cilindre (jobene), pentru a le calca cu ferul.

Comandele din provincă se execută prompt. Se capătă in atelierul meu tot felul de pălării gata, se fac și cilindre la comandă precum și ori-ce **pălării**; prumpt și cu cele mai moderate prețuri.

Rugând On. public de binevoitorul seu sprigin semnez cu distinsă stimă

531 2-5

Ioan Maniutiu
pălărier.

811 1900.

végrh. szám.

Arverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kisjenői kir. járásbíróság 1900. évi V. 348. számú végzése következtében Lazaru György ügyvéd által képviselt „Victoria“ takarékpénztár javára Mercse Mihály ellen 1000 koronára s jár. erejéig 1900 évi július hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 665 koronára becsült következő ingóságok u. m.: buza, juh, kocs, ló, sertés, széna és tehén nyilvános árverésben eladtnak.

Mely árverésnek a kisjenői kir. járásbíróság 1900. évi V. 348. számú végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés, ennek 1900 7vi január hó 21. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó-díj és eddig összesen 1000 kor. 30 fill.-ben már megállapított költségek erejéig Csintyén leendő közzlésére 1900. évi deczember hó 19-ik napjának délutáni 2 óráig határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, ha aron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fel foglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kisjenőn, 1900. évi deczember hó 6-ik napján.

Skonda Odön, kir. bírósági végrehajtó

584 1-1

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	—80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor in Brașov. —	—	2.50
8.) „Răsboiul pentru neatârnaire“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“ —	—	1.60
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția —	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3.60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1.60
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz —	—	1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2-3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus delă 6 la 3 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.